

Opłata uzdrowiskowa

Rada gminy może w uchwale wprowadzić opłatę uzdrowiskową.

Kto płaci opłatę uzdrowiskową

Osoby fizyczne przebywające dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach, którym nadano status uzdrowiska [1] za każdy rozpoczęty dzień pobytu w nich.

Opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się

1. pod warunkiem wzajemności – od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
2. od osób przebywających w szpitalach,
3. od osób niewidomych i ich przewodników,
4. od podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę uzdrowiskową,
5. zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

Ponadto rada gminy może wprowadzić inne niż ww. zwolnienia przedmiotowe od opłaty uzdrowiskowej.

Kiedy, ile i jak zapłacisz

Zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawki opłaty uzdrowiskowej określa, w drodze uchwały, rada gminy, z uwzględnieniem górnej granicy ogłaszanej corocznie przez Ministra Finansów w drodze obwieszczenia.

Rada gminy może zarządzić pobór opłaty w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Od osób, od których pobierania jest opłata uzdrowiskowa, nie pobiera się opłaty miejscowej.

Przypisy

[1] na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z późn. zm.).